

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **M. P. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 157 ods.1 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 29. mája 2013 v Bratislave o dovolaní obvineného M. P., ktoré podal prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. J. C., proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. marca 2012, sp. zn. 6To 82/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. P. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 7. júla 2011, sp. zn. 4T 88/2010, bol obvinený M. P. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

dňa 28. septembra 2009 asi o 16.55 v T. ako vodič osobného motorového vozidla Škoda Octávia, ev. č. Z. pri vchádzaní z vedľajšej cesty A. Ž. na hlavnú cestu D., potom ako mu zľava prichádzajúce vozidlá zastavením umožňovali prejsť cez cestu, sústredil pozornosť na vozidla prichádzajúce po hlavnej ceste zprava, v dôsledku čoho pri odbočovaní vľavo na hlavnú cestu cez priestor vyznačený vodorovným značením „šikmé vodorovné čiary“ prehliadol zľava po hlavnej ceste prichádzajúci motocykel zn. Honda CBF 1000, ev. č. T., ktorý obchádzal stojace motorové vozidlá v jeho jazdnom pruhu, motocyklu jazdiacemu po hlavnej ceste nedal prednosť vjazde, následkom čoho došlo ku kolízii motocykla, ktorý riadil motocyklista Š. D. a osobného motorového vozidla, ktoré riadil obžalovaný M. P., pričom motocyklista Š. D. utrpel otvorenú zlomeninu holennej kosti

v pravo, otvorenú zlomeninu lýtkovej kosti vpravo, tržnú ranu pravého stehna a tržnú ranu predkolenia s odôvodnenou dobou liečenia a práceneschopnosťou do 28. decembra 2010.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Poškodené subjekty V., S. a Š. D. boli podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený M. P..

Krajský súd v Trnave uznesením z 8. marca 2012, sp. zn. 6To 82/2011, odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal, prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. J. C., dovolanie obvinený M. P.. Dovolanie podal z dôvodov dovolania uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený namietal, že konajúce súdy nesprávne subsumovali jeho konanie pod ustanovenie § 157 ods. 1 Trestného zákona a nesprávne jeho konanie označili ako trestný čin. Súdy pri rozhodovaní neuplatnili zásadu zodpovednosti za zavinenie, ktoré je obligatórnou zložkou subjektívnej stránky trestného činu. Došlo tým k porušeniu zásady, že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Príčinou autonehody bol spôsob jazdy motocyklistu, ktorý porušil predpisy o cestnej premávke, keď v protismere, v mieste kde to je zakázané vodorovnou značkou „Dvojitá pozdĺžna súvislá čiara (č. V1b)“ predbiehal stojace motorové vozidlá. Zo strany obvineného bolo nemožné akokoľvek predvídať spôsob jazdy motocyklistu.

Domáhal sa preto,

- aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku a v konaní,

ktoré mu predchádzalo, v ustanoveniach § 31 ods. 2 Tr. zák., § 2 ods. 12 Tr. por., a to v neprospech obvineného,

- aby podľa § 386 ods. 2 zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava zo 7. júla 2011, sp. zn. 4T 88/2010, a tiež uznesenie Krajského súdu Trnava z 8. marca 2012, sp. zn. 6To 82/2011,
- aby podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Trnava, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa v zákonnej lehote vyjadrila len prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave. Dovolanie obvineného navrhla postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť.

Poškodené subjekty sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací primárne zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané osobou oprávnenou, v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože je zrejmé, že nie sú dané dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Ako je konštatované vyššie, obvinený dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku vidí v tom, že okresný súd jeho trestnú vec neposudzoval individuálne, so zreteľom na konkrétnu situáciu a okolnosti prípadu a v rámci dokazovania či skutok má znaky trestného činu (absencia zavinenia z jeho strany), porušil základnú zásadu obsiahnutú v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, v dôsledku čoho nesprávne právne posúdil zistený skutok ako trestný čin.

Je treba v tejto súvislosti zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého

stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia, alebo nesúhlas s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu. Namietanie ich nezistenia, alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania (obvinený sa v dovolaní za účelom zistenia skutkového stavu veci domáhal vykonania previerky výpovede svedkov, a to s ohľadom na obsah ich výpovedí), alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.

Záver o zavinení páchatel'a musí byť vždy preukázaný výsledkami dokazovania a musí z nich logicky vyplývať záver o tom, či je prítomné zavinenie v zmysle trestnoprávnom a v akej forme je síce záverom právnym, ale právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Skutočnosti psychického života významné pre právny záver o tom, či tu je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti naplňajúce znaky trestného činu a nemôžu byť teda realizované, resp. prehodnocované v dovolacom konaní dovolacím súdom.

Východiskom pre existenciu dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení skutku je popis skutku tak ako bol ustálený v príslušnom výroku napadnutého rozhodnutia vo veci samej. V posudzovanej veci zavinenie obvineného súd v skutkovej vete ustálil tak, že obvinený pri odbočovaní vľavo z vedľajšej cesty na hlavnú jazdil cez priestor vyznačený vodorovným značením „šikmé vodorovné čiary“, teda cez priestor, do ktorého je zakázané vchádzať,

- prehliadol motocykel jazdiaci po hlavnej ceste,

- motocyklu nedal prednosť v jazde,
- spôsobil tak kolíziu, v dôsledku ktorej poškodený utrpel ťažkú ujmu na zdraví.

Za tejto situácie potom skutok tak ako bol na základe vykonaného dokazovania v rozsudku okresného súdu ustálený, bol správne právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

Namietané nesprávne skutkové zistenia a nesúhlas obvineného s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy vo vzťahu k otázke zavinenia, nemôžu vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolací súd bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí, dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. mája 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová